

Споредбата за Големата вечера

Во една прилика, додека луѓето седеа на трpezата со Исус, еден од нив Му рече на Исуса: „Блазе на оние што ќе седат на трpezа во Божјото царство!“ Кога го слушна тоа, Исус му одговори со следнава споредба:

Си беше еднаш еден човек (цар), кој приготви голема вечера и им упати покани на голем број гости. Кога дојде времето за вечерата, тој го испрати својот слуга да ги повика гостите, велејќи им: „Дојдете, се е подготвено!“ Но, сите тие, еден по друг, почнаа да се изговараат. Првиот му рече: „Купив нива и морам да одам да ја видам; прости, но не можам да дојдам.“

Вториот му рече: „Купив пет севгари волови и морам да одам да ги испробам; прости, но не можам да дојдам.“ Третиот му рече: „Штотуку се оженив и не ќе можам да дојдам.“

Слугата се врати дома и му раскажа се на својот господар. Домаќинот многу се налути и му рече на својот слуга: „Оди бргу по раскрсниците и по градските улици и доведи ги сиромасите, куците, слепите и сакатите!“

Набргу, слугата го извести: „Господару, направено е се како што заповеда, но има уште слободни места!“ Тогаш господарот му рече на слугата: „Излези по патиштата и меѓу оградите и поттикни/убеди ги луѓето да дојдат, за да ми се наполни куката! Ве уверувам, дека, ни еден од оние што беа поканети на почетокот, нема да вкуси од мојата вечера!“ (Лука 14:15-24)

Преку оваа споредба ни е прикажана една, голема духовна вистина; Бог е небесниот цар кој го повика израелскиот народ на Неговата „трpezа“, во Небесното Царство. За жал, иако беа негов избран народ, тие ја отфрлија поканата; го отфрлија Спасителот Исус Христос. Затоа, поканата беше пренасочена кон „незнабошците“ (сите др. народи), па дури и до тебе.

Исто како и со сиромасите, куците, сакатите ... во приказната, ниту јас, ниту ти, не заслужуваме да бидеме на трpezата на „Царот“, но Тој реши да ни укаже неискажлива милост.

Во приказната, кога господарот го праќаше слугата кај луѓето по улиците, му рече: „убеди ги да дојдат.“ Зар има потреба некој да те убедува да дојдеш на богатата трpezа на царот? Звучи чудно, па сепак има логика; кога знаеме дека сме бедни и сиромашни, се чувствуваме недостојни да седнеме на маса со претседател, великодостојник, крал... токму затоа една ваква покана звучи неверојатна; можеби и ти си велиш: „Боже, јас сум полн со гревови, беден и ништожен; недостоен сум да бидам на твојата трpezа; не е можно токму мене да ме каниш“.

Токму затоа, Исус ја употреби оваа приказна, за да те убеди да откликнеш на поканата. Исус на крстот ја плати казната за твоите гревови, ја „обели“ твојата, извалкана облека и те направи достоин да присуствуваш на големата, свадбена вечера. Останува само едно, прашање од вечна важност:

Дали, како и првопоканетите во приказната, ќе наоѓаш изговори, или ќе ја прифатиш поканата на Небесниот Цар? Од тебе зависи!